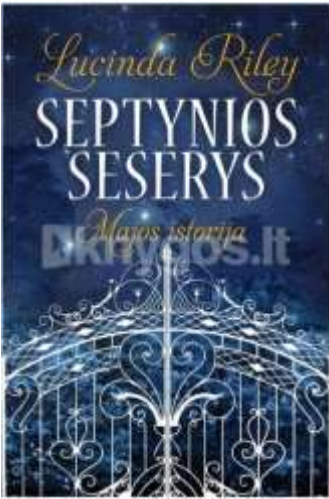

NAUJOS KNYGOS

Lucinda Riley (Liusinda Raili) „**Septynios seserys. Majos istorija**“ – tai romanas apie Mają, pirmąją iš septynių seserų, pavadintų Plejadžių žvaigždyno žvaigždžių vardais. Romantiškas ir aistros pilnas pasakojimas apie savo šeimos ir meilės paieškas. Maja – vyriausia iš šešių įvaikintų seserų. Tėvui mirus, visos vėl susirenka į pasakiškus vaikystės namus prie Ženevos ežero – bet tėvo valia laidotuvės jau įvyko, o kiekviena iš seserų gauna po voką ir nuorodą su paslaptinomis koordinatėmis. Jos nuveda Mają į Braziliją, kur galbūt gyvena tikroji jos šeima. Ir ten, Rio de Žaneire, prasideda Majos istorija: iš laiškų ir susitikimų ji atkuria jaudinančią savo prosenelės praeitį.

Rio, 1927 m. Turtinga gražuolė Izabelė tekinama už aristokrato Gustavo. Tačiau prieš vestuves ji labai nori pamatyti Senąjį pasaulį su visais jo meno lobiais... Izabelės draugės tėvas architektas kaip tik projektuoja Kristaus Išganytojo statulą ir rengiasi važiuoti į Paryžių susitikti su skulptorium, kuris galėtų įkūnyti jo viziją. Puiki proga Izabelei išvyti Paryžių, kuriame – Monparnaso kavinės, meno studentai, ir skulptoriaus, kuriančio Kristaus skulptūrą, padėjėjas Loranas. Jį sutikusi Izabelė supranta – jos gyvenimas

niekuomet nebebus toks, koks buvo. Bet ji privalo grįžti į Rio ir tekėti...

Saira Shah „**Virtuvė be pelių**“

Tai – pusiau autobiografinis pasakojimas apie tobulą gyvenimo planus kūrusią moterį, kurios svajas likimas sugriovė vienu smūgiu. O paskui privertė išmokti gyventi iš naujo... visai kitaip.

Anos laukė nuostabūs pokyčiai: tuoj gims judviejų su Tobiju kūdikis. Jie paliks niūrų Londoną ir persikraustys į Provansą, kur ji atidarys savo restoraną, Tobijas kurs muziką, o apsupta malonių žmonių dukrytė kalbės dviem kalbom ir bėgios basomis levandų laukuose. Tačiau Anos dukra Frėja gimsta... visiškai neįgali.

„Virtuvė be pelių“ – jaudinančiai šiltas, išmintingas ir kartais juokingas pasakojimas apie meilę, ištvėrmę ir apie tai, kad patys sunkiausi dalykai gyvenime būna ir patys geriausi.

Ugnė Barauskaitė „**Vieno žmogaus bohema**“

O mes, moterys, jaučiam savo esmę nematydamos. Pasiduodam Mėnulio ritmams, verkiame tamsoje, sapnuojame ateitį ir mylimuosius, ieškom slaptųjų prasmių mažaraščiuose jų laiškuose. Kai vyras padeda tašką, mes jį apraizgom prasmių labirintais. Ir taškas jau nebe taškas, o meno kūrinys.

Radijo laidų vedėja Ugnė Barauskaitė 2002 metais į literatūros pasaulį įsiveržė jaunatvišku, šmaikščiu romanu „O rytoj vėl reikės gyventi“. 2005 metais pasirodė antrasis romanas „Dešimt“. O štai trečiosios knygos teko laukti daugiau nei dešimtmetį. Kodėl taip ilgai? „Nes kartais gyventi yra svarbiau nei rašyti“, – sako autorė. Kelionės po Artimuosius Rytus, kitų kultūrų patirtys, vaikystės įspūdžiai, skaudžios išpažintys ir, žinoma, vyrai. Poetiškai, lakoniškai ir paprastai.

Kas yra bohema? Toks gyvenimo žanras. Laisvė būti kitaip.

Lucinda Riley (Liusinda Raili) „**Vidurnakčio rožė**“ – romanas apie šeimos paslaptį, džiazo amžiaus Londoną ir paklusimą širdies balsui.

Amerikietė aktorė Rebeka Bradli turėjo džiaugtis ir švytėti – jos partneris Džekas jai pasipiršo. Kas gali būti nuostabiau, nei dviejų Holivudo žvaigždžių sužieduotuvės! Tačiau iš tiesų nuolatinis žiniasklaidos persekiojimas ir varžymasis dėl populiarumo su Džeku ją išsekino taip, kad pasiūlymas filmuotis kostiuminėje dramoje, vykstančioje XX a. trečiajame dešimtmetyje, Rebekai pasirodė kaip išsigelbėjimas. Ji vyksta į Angliją, Dartmurą, nuošalų Astberio dvarą. Gal ten pagaliau grįš ramybė? Tačiau pasirodo, kad dvaro šeimnininko senelė, ledi Violeta, stublinamai panaši į... Rebeką. Kilusi iš Amerikos, mirusi gimdydama ledi Violeta sužadina Rebekos smalsumą; be to, ji juk turi vaidinti ledi Violetos laikų personažą!

Dvare pasirodžius jaunam indui Ariui, kurį prosenelės Anahitos palikimas atveda į Astberį, praeitis ima skleistis. Indijos egzotika, pašėlęs trečiojo dešimtmečio Londonas ir dabartis, kurioje Rebekai su Ariu žingsnis po žingsnio veriasi ne tik Anahitos istorija, bet ir tamsi paslaptis, tarsi debesys tvyranti virš Astberių dinastijos...

Karl Schlögel (Karlus Šliogelis, g. 1948 m.) – vokiečių istorikas. Pagrindinė jo tyrimų sritis – Rytų Europos istorija.

„**Teroras ir svajonė. Maskva 1937**“ – monumentalus veikalas, skirtas Sovietų Sąjungos sostinei, kai Stalino diktatūra buvo pasiekusi savo apogėjų. Teroro uraganas užvaldo visuomenę, suparaližuoja ją ir visiškai sugriauna. Karl Schlögel kantriai ir tiksliai rekonstruoja stalininio režimo augimą ir tapsmą visuotiniu, totaliniu siautėjančiu teroru, lemtingaisiais 1937- taisiais sunaikinusi pusantro milijono žmonių.

Žmonių dingimai, parodomieji teismo procesai, visuotiniai skundimai, Ordžonikidzės savižudybė ir viešas laidotuvių ritualas – žiauri ir absurdiška ano meto Maskvos tikrovė išsiskleidžia prieš akis visa jėga. Tačiau tai – tik viena istorijos pusė: teroristinio režimo šešėlyje Stalinas siekė sutverti naują visuomenę. O naujosios visuomenės epicentras, žinoma – Maskva. Milžiniški pastatai, Tarybų rūmai ir nuostabus sportiškas naujasis jaunimas. Sovietų aukštuomenė su meno kolekcijomis ir sovietinis Holivudas; žmonės, alpstantys iš bado ir nuo gausos lūžtančios parduotuvių vitrinų.

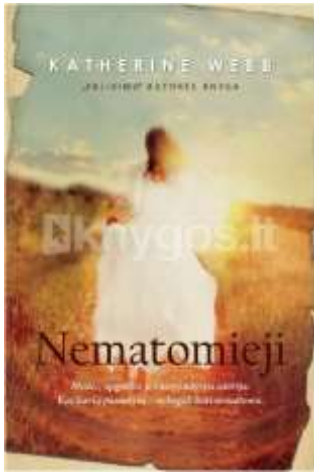
Visa tai sukuria prieštarinę ir nepaprastai įspūdingą 1937-tųjų metų panoramą. Maskva, kurioje teroras neatsiejamai susipynė su svajonėmis apie idealią sovietų visuomenę, iškyla prieš akis kaip sostinė, kuri tuo metu lėmė pasaulio istorijos eigą.

Novelėse „**Skersvėjų namai**“, kaip įprasta D. Kalinauskaitei, kasdienės situacijos visiškai netikėtai skyla lyg kiaušinio lukštas, atverdamos egzistencinį gelmenį. Paprasta buitinė, iki kaulo įsiėdusi tikrovė staiga tampa magiška, žmogaus gyvenimas apvirsta aukštyn kojomis. Paslaptis, neįtikimi dalykai, vykstantys realiame pasaulyje, romano medžiagos tankis – tokie ryškiausi jos kūrybos bruožai. Tekstuose yra bent keletas prasminių klodų, pasakojimas labai intensyvus, pakėri kalbos pojūtis, įspūdinga frazių melodika, šviesus humoro jausmas.

DANUTĖ KALINAUSKAITĖ – viena įdomiausių lietuvių prozininkių – gimė 1959 m. Kaune, Vilniaus universitete studijavo lietuvių kalbą ir literatūrą. 1987 m. pasirodė pirmoji jos knyga „Išėjusi šviesa“. Vėliau rašytoja kuriam laikui pasitraukė iš literatūrinio gyvenimo. Po beveik šešiolikos metų pertraukos, 2003-iaisiais, jos apsakymas „Namo“ pelnė A. Vaičiulaičio premiją. 2008 m. išleistas antras novelių rinkinys „Niekada nežinai“.

Knygą puikiai įvertino tiek skaitytojai, tiek kritikai. Autorė buvo apdovanota Lietuvos rašytojų sąjungos ir Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto premijomis.

Katherine Webb (Katerina Veb, g. 1977 m.) – britų rašytoja, kurią nuo vaikystės žavi apleisti dvarai ir senovės pėdsakus išsaugoję pastatai. „Nematomieji“ – romanas apie stiprias aistras, valdžiusias ir tebevaldančias mūsų protus ir kūnus: geismą, tikėjimą, pavydą, skriaudą, dorybingumą. Apie okultinius įvykius, intrigas ir žmogžudystę, sugriovusią 1911-ųjų kaimo ramybę. Tai pasakojimas apie praeitį, kurioje atpažįstame savo pačių jausmus ir troškimus.

Viskas prasideda, kai surandamas prieš šimtą metų per Pirmąjį pasaulinį karą žuvusio nežinomo kareivio kūnas. Kas jis? Ir apie kokius baisius įvykius kalba du prie jo kūno rasti moters laišakai? Jauna žurnalistė Li Hikson ima tirti istoriją, gražinančią ją į 1911 metų Angliją... Laikus, kai baigiasi Viktorijos epocha, grėsmingai artinasi Pirmasis pasaulinis karas, nusistovėję papročiai ir visuomenės normos ima trūkinėti ir keistis. Tačiau apsnūdusiame Berkšyro kaimelyje viskas po senovei. Jauna naivi pastoriaus žmona Estera Kaning trokšta vyro meilės ir šeimyninės laimės, tačiau atvykusi nauja tarnaitė Ketė išjudina visą eilę įvykių, pakeisiančių visų namiškių gyvenimus. Nes Ketė turi praeitį – praeitį, į kurią jos naujoji šeimyninkė linkusi žiūrėti pro pirštus, bet kurios taip ir nesupras... Visą ilgą, slogią vasarą klebonijoje kunkuliuojančios ambicijos, meilė ir pavydas palieka pribloškiančius pėdsakus.

Francesc Miralles (Franse Miralesas, g. 1968 m. Barselonoje) – ispanų rašytojas, keliautojas, žurnalistas, parašęs daugiau nei trisdešimt knygų. Jo romanas apie vienišiaus Samuelio ir katino Mišimos gyvenimą „Maži dalykai dideli“ iškart tapo tarptautiniu bestseleriu, šiuo metu jis išverstas į 20 kalbų.

Samuelis – vokiečių literatūros dėstytojas. Visiškai vienišas ir su tuo susitaikęs. Naujųjų metų naktį jis užmiega įsitikinęs, jog nieko nauja jo gyvenime neįvyks. Tačiau tuomet į jo butą Barselonos centre netikėtai užklysta... katinas. Ir su naujojo įnamio Mišimos pasirodymu ramus ir nuobodus Samuelio gyvenimas ima keistis stublinančiu greičiu. Jis suvokia, kad pasaulyje yra ne vienas; jam tenka susidraugauti su rašytoju ir mąstytoju, gyvenančiu kaimynystėje, jam tenka išdrįsti daryti dalykus, kurių jis niekuomet nedarė ir kurių visuomet vengė. Gyvenimas dar labiau prisipildo spalvų, naujų potyrių ir pojūčių, kai Samuelis sutinka trisdešimt metų nematytą savo jaunystės meilę Gabrielę...

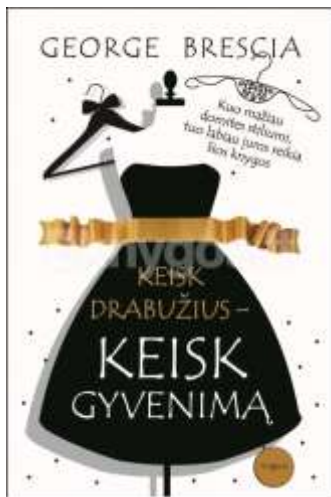
„Maži dalykai dideli“ – romanas, kupinas meilės, ilgesio, drąsos išlįsti iš vienvietės kiauštinės, pasivaikščiavimo po užburiančią Barseloną ir neabejotinai teisingos kačių filosofijos. Tai lengva, o drauge protinga knyga tiems, kurie nori be didelių pastangų atsakyti sau į svarbiausius gyvenimo klausimus. Nes viskas prasideda nuo mažų dalykų, kurie gyvenime dažnai tampa ne tik dideli, o ir patys svarbiausi. Tereikia juos pastebėti ir įsileisti į gyvenimą.

Amerikietės Francine'os Jay, pramintos Mis Minimaliste, knyga „Laimė turėti mažiau“ – tai lengvas ir smagus vadovas į minimalisto gyvenimą.

Pirmoje dalyje – „Minimalizmo filosofija“ – įkvėptai kalbama apie džiaugsmus ir atlygius, kurių teikia išsilaisvinimas nuo daiktų pertekliaus. Antroje dalyje – „STREAMLINE metodas“ – pateikiama 10 paprastų ir lengvai įgyvendinamų žingsnių programa, padėsianti atsikratyti šlamšto. Trečioje dalyje – „Po kambarį“ – einama iš kambario į kambarį ir nurodomi konkretūs būdai, kaip kuriame jų tvarkytis. Ketvirta dalis – „Gyvenimo būdas“ – padės jums sutrumpinti privalomų atlikti darbų sąrašą ir taip laimėti laiko, be to, paaiškins, kaip, taupant vietą spintoje, galima padėti mūsų planetai. Tad jei jau pasirengę apsisvarinti, atsiverskite knygą ir atsidursite kelyje į paprastesnį, kryptingesnį ir ramesnį gyvenimą.

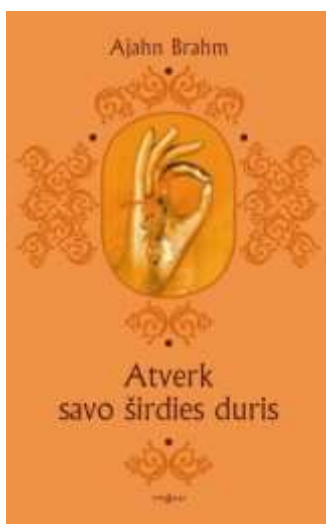
Francine'os Jay knyga skirta žmonėms, kurie pavargę nuo priklausomybės daiktams – nuo to, kad jų daiktai valdo juos pačius. Jei jaučiate, kad jūsų namai perpildyti šlamšto, kad eikvojate laiką ieškodami kur ką padėjote, ar kad išleidžiate daugybę pinigų daiktams, kurių jums iš tiesų nereikia, ši knyga jums padės. Ji taip pat skirta tiems, kurie mano, kad daiktai gali suteikti laimės ir kad jie nusipelno jūsų laiko ir energijos. Jei svajojate apie gerai organizuotus, lengvai tvarkomus ir švarius namus, ši knyga taip pat jums.

Amerikiečių stilistas George Brescia jau 25 metus dirba su žymiausiais pasaulio dizaineriais – Donna Karan, Tommy'iu Hilfiger, Ralphu Laurent'u, rengia įžymybes, tačiau ne vien tik jas. Jo klientės – pačių įvairiausių profesijų, amžiaus ir visuomeninės padėties moterys. Dabar ir jūs turite nepakartojamą šansą tapti viena jų!

Skaitydamos knygą „**Keisk drabužius - keisk gyvenimą**“ sužinosite taisykles ir išmoksite lengvai ir greitai jomis pasinaudoti. Sužinosite, kokios spalvos jums labiausiai tinka. Nes drabužiai iš tikrųjų gali pakeisti visą mūsų gyvenimą. Autorius jums parodys – ką pirkti ir kodėl, pridėdamas kiekvienai būtinų 22 daiktų sąrašą. Kas jums tinka, o ko reikėtų vengti. Bet svarbiausia – kaip pakeisti mąstymą, kad spintos duris atidarytumėte pilna džiaugsmo, o ne baimės. O išėjusi iš namų pajustumėte, kad pasaulis – po jūsų kojomis.

Jei jūsų spinta lūžta nuo rūbų, tačiau apsirengti neturite ką, Jei parduotuvėje jums apsisuka galva ir išeinatė nieko nenusipirkusi, Jei esate pilka pelytė, o norite tapti gundančia pantera, Jei dešimt metų spintoje laikote tą pačią palaidinę, galiausiai, jei tiesiog sau nebeatinkate ir vengiate rodytis žmonėms – George Brescia kreipiasi į jus. Jis parašė šią knygą būtent jums. Toms ir tiems, kas nori pakeisti savo stilių, o drauge – ir savo gyvenimą.

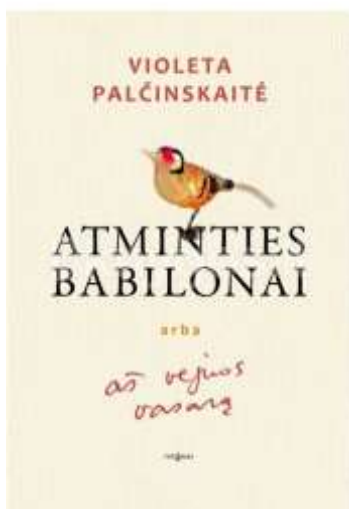

Kartą Tibeto vienuolis paaiškino, kodėl svarbu prajuokinti auditoriją pranešimo metu. – Kai juokdamiesi jie atveria savo burnas, – pasakė jis, – į jas gali lengvai įdėti išminties piliulę.

Ajahn Brahm gimė 1951 m. Londone kaip Peter Betts, Cambridge studijavo teorinę fiziką, o dabar jau daugiau kaip trisdešimt metų yra Theravada budizmo miško tradicijos vienuolis, mokantis budizmo Australijoje, Singapūre ir Malaizijoje. Kassavaitinių jo pamokymų YouTube reguliariai klausosi daugiau nei 20 000 žmonių iš viso pasaulio.

Budizmo istorijos apie laimę, surinktos šioje knygoje – Ajahn Brahm mokymo pagrindas. Dažnai atrodo, kad viso pasaulio nelaimės užgriuvo būtent mus; dažnai problemos būna tikros, o mūsų jėgos – menkos. Dažnai apima liūdesys ir nepasitenkinimas pačiais savimi. Tačiau Ajahn Brahm sako: mums trūksta tik sielos ramybės, skaidraus žvilgsnio ir

sugebėjimo atverti savo širdis laimei.

Violeta Palčinskaitė – garsi poetė, dramaturgė, scenaristė, vertėja – labiausiai žinoma kaip vaikų rašytoja. Su jos eilėraščiais ir pjesėmis užaugo ne viena skaitytojų karta.

Suaugusiųjų knygoje „**Atminties babilonai, arba aš vejuosi vasarą**“ – stulbinama, autoironiška akistata su praeitimi, neeilinio likimo peripetijos, kūrybos ir meilės keliai ir klystkeliai, prisiminimų blyksniai apie Lietuvos kultūros grandus Juozą Miltonį, Donatą Banionį, Juditą Vaičiūnaitę ir kitus.

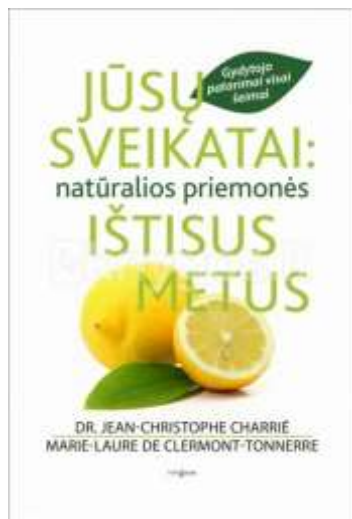

Kęstutis Navakas – žinomas poetas, eseistas, literatūros kritikas, vertėjas. Už savo kūrybą yra pelnęs daugybę puikių įvertinimų, 2007 m. apdovanotas Nacionaline kultūros ir meno premija. „**Vyno kopija**“ – pirmasis rašytojo romanas.

Romano pasakotoją apibūdinau knygos žodžiais: „Žlugę žmonės man gražūs.“ Klajojantis – vienu metu dabar ir atmintyje – po miesto alėją, nereprezentacines kavines, Muzikinį teatrą, užkaborines erdves ir kambario kosmosą stebėtojas įrodo, kad valkatavimas ir prasigėrimas gyvenimą gali paversti svaiginančiu meno faktu, jei bandoma numalšinti, bet nenugalima fantazija išpūdžius fermentuoja teisingai. Vynas neturi kopijų, tik nuodijančius falsifikatus, jų pavyzdžių pilnos knygotekos. Navakas falsifikato pagaminti nepajėgus.

Taigi, svaiginkitės, kol pajusite „nežinia ko alsavimą į mentis“. Tik po mažą gurkšnį, dideliu galite užspringti. Nes šioje knygoje net degtukai ant stalo kadaise yra šlamėję mišku.

Giedra Radvilavičiūtė, rašytoja

Daktaras Jean-Christophe Charrié yra bendrosios praktikos gydytojas, Prancūzijos Endobiogenikos ir medicinos draugijos narys.

Marie-Laure de Clermont-Tonnerre baigusi Paryžiaus politinių mokslų universitetą, dirba žurnalistė, rengia televizijos laidas.

Knygoje „**Jūsų sveikatai: natūralios priemonės ištisius metus**“. Gydytojo patarimai visai šeimai“ rasite daug praktiškų patarimų, kaip kiekvienu konkrečiu metų laiku gydyti įvairius negalavimus. Knygos tikslas – paaiškinti, kodėl mus ištinka kokia nors negalia, ir pasiūlyti visiems prieinamus savigydos būdus namuose belaukiant (jei prireiks) gydytojo pagalbos.

Knygą sudaro penki skyriai. Pirmame aiškinama, kaip funkcionuoja mūsų kūnas, kiti keturi skiriami kiekvienam metų laikui, nes esame priklausomi nuo aplinkos, taigi ir nuo metų laikų kaitos. Išsamiai aiškinama, kas gresia mūsų sveikatai ar bent jau gali gerokai sugadinti nuotaiką pavasarį, vasarą, rudenį ir

žiemą, patariama, kuo ir kaip namų sąlygomis gydytis sezoninius negalavimus, spręsti per atostogas, kelionėje, pajūryje ar kalnuose kylančias problemas, kaip išsaugoti darbingumą, gerą miegą ir nuotaiką.

Rūta Mataitytė (g. 1972 m.) – architektė, vertėja, poetė ir rašytoja.

Vilniaus universitete studijavo lietuvių filologiją ir norvegų kalbą. Nuo 1996 m. gyvena Norvegijoje. Oslo universitete studijavo norvegų filologiją, vėliau baigė Oslo aukštąją architektūros bei dizaino mokyklą, o 2010 m. Oslo aukštojoje mokykloje įgijo vertėjos specialybę ir nuo tada dirba norvegų–lietuvių kalbų vertėja. Verčia grožinę bei dalykinę literatūrą, publicistiką ir pati rašo straipsnius įvairiems leidiniams.

„**Jos vardas Magija**“ – ketvirtasis Rūtos Mataitytės romanas (pirmieji – „Svajonė apie sniegą“, 2013; „Laiškai“, 2013; „Gunda“, 2015).

Šiame romane ištikimi skaitytojai atpažins pirmosios knygos atgarsius, o tie, kurie tik dabar atras savito braižo ir lengvos plunksnos autorę, skaitys Magijos istoriją kaip visai naują, savarankišką, stiprius personažus ir atskirą vertybių sistemą atskleidžiantį kūrinį.

Tai istorija apie šeimą, net jei ta šeima visai mažytė. Knyga patraukia tuo, kuo žavi ir

visa autorės kūryba, – nesumeluotu žmogiškumu. Romano veikėjai – abejojantys, klystantys, „nenušlifuoti“ ir parodomi su visais savo trūkumais. Tačiau, nors ir klupdami, jie renkasi patirti, jausti ir gyventi.

Marina Stepnova (g. 1971 m. Jefremove, Tulos srityje) – talentinga rusų poetė ir rašytoja. „**Italų pamokos**“ – trečiasis rašytojos romanas. Jo pagrindas – trijų žmonių portretai: Ivano Ogariovo, jo žmonos Anios ir jaunutės meilužės Malios.

Nuo mažumės pagrindinis romano herojus, užguitas tarybinis berniukas Ivanas Ogariovas iš darbininkų priemiesčio, stengėsi susikurti sau kitokį nei tėvų gyvenimą. Tragiškas atsitikimas armijoje jį pastūmėja tapti gydytoju ir po *perestroikos* įsidarbinti privačioje klinikoje. Gausybė pacientų, romi žmona, nuomojamas butas, Putino laikai, ilgametis deginantis meilės stygius – regis, nebepavyks ištrūkti iš pilkos kasdienybės rato.

Tačiau likimas pateikia staigmeną – Ogariovas sutinka savo gyvenimo moterį, gerokai jaunesnę keistą merginą Malią, kuri jį palengva išmoko pajusti gyvenimo skonį.

Knyga skirta visiems, kurie skaito didžiąją literatūrą, vertina gyvą pasakojimą, mėgsta kietas melodramas ir netikėtas pabaigas.

Amerikiečių autoriui Johnui P. Strellecky (Džonui P. Strelleckiui) buvo trisdešimt treji, kai jo gyvenimą pakeitė įvykiai įkvėpė jį parašyti knygą „**Kavinė pasaulio pakraštį**“. Vos išėjusi ir skaitytojų reklamuojama iš lūpų į lūpas, ji netrukus paplito po visą pasaulį, buvo išversta į 26 kalbas, 2015-aisiais Vokietijoje buvo išrinkta metų knyga. Ji milijonus žmonių paskatino pakeisti gyvenimą ir gyventi taip, kaip jie nori.

Vadybininkas Džonas niekuo neišsiskiria iš kitų. Darbas–namai–miegas–darbas. Nuolatinis bėgimas, stengiantis viską suspėti. Tačiau netyčia nuklydęs nuo pagrindinio kelio, jis atsiduria nedidukėje kavinėje, ir tenori vieno – valandėlę atsikvėpti. Kavinė pasirodė esanti nepaprasta: ant meniu viršelio atsiradę trys klausimai – Kodėl jūs čia? Ar bijote mirties? Ar jūs laimingas? – priverčia Džoną į savo paties gyvenimą pažvelgti visiškai naujai.

Klausimai apie gyvenimo prasmę ir pokalbiai su padavėja, kavinės savininku ir viena iš lankytojų Džoną glumina ir verčia susimąstyti. Jis juk ką tik manė, kad

yra visiškai laimingas. Bet ar tikrai?

Kavinė pasaulio pakraštį – tai vieta, kurioje keliami klausimai, kankinantys kiekvieną. Čia ir atsakymai, kuriuose rasime gyvenimo išmintį. Drauge tai kelionė į save, po kurios kitaip pažvelgsime ir į save pačius, ir į tuos, kuriuos mylime. Ši knyga išmintinga ir trikdanti, bet drauge ir guodžianti, kritikų lyginama su „Džonatanu Livingstonu Žuvėdra“, gali tapti vartais į pokyčius kiekvienam, kas dar nerado savo Gyvenimo Tikslą.

Eugenijus Ališanka (g. 1960 m.) – žinomas poetas ir vertėjas, be daugelio puikiai įvertintų poezijos knygų bei vertimų, išleidęs ir tris esė knygas: „Vaizdijantis žmogus“ (1998 m.), „Dioniso sugrįžimas“ (2001 m.), įvertintą Kultūros ministerijos premija, ir „Gatvė tarp dviejų bažnyčių“ (2012 m.)

Naujausioje savo esė knygoje „**Empedoklio batas**“ E. Ališanka gilinasi į šiandienio žmogaus situaciją, subtiliai balansuodamas tarp kultūros ir kasdienybės. Tekstai konstruojami ne linijiniu būdu, bet remiantis asociacijomis, įžvalgomis, vaizduote, audžiamas tankus tinklas, kuriame nesunkiai įžvelgiamos pagrindinės gijos, suteikiančios tekstams savotišką siužetiškumą ir netgi tam tikrą vientisumą visai knygai. Knygos personažas – savotiškas dvidešimt pirmo amžiaus Odisejas, kuriam rūpi ne kelionės tikslas, bet jos iššūkiai, prasmės, tai, kas lieka kelionės paraštėse. Asmeninės patirtys susipina su kultūrinėmis, literatūrinėmis įžvalgomis, su vaizduotės pliūpsniais, tekstai tampa daugiasluoksniai, neretai ironiški, artimesni literatūrai nei tradiciškai

suvokiamai eseistikai.